

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/58/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113233074
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2113233074.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a členiek senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Gabriela Brišková v právnej veci navrhovateľky: Q. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. G. XX, E., zastúpená: JUDr. Eva Kubaská, advokátka, so sídlom Miletičova 3/A, Bratislava, proti odporcovi: G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. H. XX, V., zastúpený: JUDr. Barbora Šruteková, advokátka, so sídlom Hlavná 44, Trnava, o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému N. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 16P/89/2013 - 167 zo dňa 25. júna 2015, v spojení s opravným uznesením č. k. 16P/89/2013 - 171 zo dňa 25. júna 2015 v časti o rozvod manželstva, o zverení dieťaťa do striedavej starostlivosti a o náhrade trov konania štátu, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutých častiach, o rozvod manželstva a o náhrade trov konania štátu **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov **m e n í t a k ,** že maloletý N. sa na čas po rozvode zveruje do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov **t a k ,** že otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý nepárny týždeň v mesiaci a matka každý párny týždeň v mesiaci. Rodičia si maloletého syna odovzdajú a prevezmú v mieste bydliska toho z rodičov, u ktorého maloletý bol v starostlivosti v stredu o 18.00 hod.

Počas nočnej zmeny navrhovateľky, je navrhovateľka povinná v prípade, že maloletý bude v tom čase v jej starostlivosti, odovzdať maloletého syna pred začatím nočnej zmeny o 16.00 hod. odporcovi, pričom maloletý bude v starostlivosti odporcu do ďalšieho dňa, do 8.00 hod.

Rodinné prídavky bude poberať navrhovateľka a daňový bonus odporca.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom výrokom I. manželstvo účastníkov konania rozviedol, výrokom II. maloleté dieťa na čas po rozvode manželstva zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov **t a k ,** že otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý nepárny týždeň v mesiaci a matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý párny týždeň v mesiaci počnúc stredou o 16.00 hod. a končiac stredou začiatkom vyučovania s tým, že maloletého si rodičia odovzdajú a prevezmú v mieste bydliska toho z rodičov, u ktorého maloletý bol. Výrokom III., IV. a V. rozhodol o styku rodičov s maloletým synom tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým synom každý rok počas letných prázdnin od 1.7. od 18.00 hod. do 15.7. do 18.00 hod. a od 1.8. od

18.00 hod. do 16.8. do 18.00 hod., každý nepárny rok od 24.12. od 19.00 hod. do 26.12. do 19.00 hod. Súd upravil styk matky s maloletým tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletým každý rok počas letných prázdnin od 15.7. od 18.00 hod. do 1.8. do 18,00 hod. a od 16.8. od 18,00 hod. do 1.9. do 18,00 hod., každý párny rok od 24.12. od 19.00 hod. do 26.12. do 19.00 hod. Rodičia si prevezmú a odovzdajú maloletého v byte toho z rodičov, u ktorého sa bude maloletý v rámci striedavej starostlivosti nachádzať. Výrokom VI. súd rozhodol, že zastupovať a spravovať majetok maloletého bude ten z rodičov, ktorému je maloletý v rozhodujúcom období zverený do starostlivosti. Výrokom VII. súd výživné na maloletého neurčil. Výrokom VIII. súd rozhodol o trovách štátu tak, že účastníci sú povinní zaplatiť na účet Okresného súdu Trnava trovy štátu každý vo výške 101,18 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a výrokom IX. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Po právnej stránke súd rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 18, § 23, § 24 ods. 2 Zákona o rodine a § 148 ods. 1 a § 144 O.s.p. Skutkovo rozsudok odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov neplní svoj účel, účastníci nežijú manželským životom po dobu viac ako dvoch rokov, navrhovateľka sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala, o obnovenie spolužitia nemá záujem. Už predtým bolo manželstvo konfliktné, neplnilo riadne svoj účel, čo vyplýva z výpovedí účastníkov a trestných oznámení. Po dobu vzájomného odlúčenia nedošlo k obnoveniu spolužitia a vzhľadom na postoj navrhovateľky nie je predpoklad obnovenia manželského spolužitia. K jeho obnoveniu nedošlo ani počas konania pred súdom, ktoré trvalo po dobu jeden a pol roka, kedy bol dostatočný priestor na prípadné urovnanie vzťahov účastníkov konania. Navrhovateľka sa odmieta vrátiť do spoločnej domácnosti a nie je možné zo strany súdu nútiť ju k obnoveniu spolužitia a zotrvania v tomto zväzku proti jej vôli. Za tohto stavu ide len o formálny zväzok, nie je ani v záujme maloletého syna manželstvo zachovať. Práve naopak, vzťahy rodičov majú na vývoj maloletého negatívny vplyv, maloletý sa musí podrobovať odbornej liečbe a v súčasnosti sa rodinné prostredie negatívne prejavilo na jeho psychickom zdraví. Aj z psychologickéj správy TENENET Senec vyplýva, že rozvod manželstva je v záujme maloletého (teda nie zachovanie manželstva). Účastníci nie sú schopní vytvoriť zdravé rodinné prostredie pre svoje dieťa a súčasné vzťahy negatívne vplyvajú nielen na maloletého N., ale aj na samotných účastníkov. Za daného stavu manželstvo neplní žiadnu zo svojich základných funkcií a s poukazom na uvedené nie je v budúcnosti predpoklad, že ho plniť bude. Treba poukázať na skutočnosť, že v dôsledku rozporov účastníkov z ich domácnosti odišla v tom čase neplnoletá dcéra, ktorá sa takisto musí podrobovať odbornej liečbe. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že ide o hlboký a trvalý rozvrat manželstva. Príčinou rozvratu manželstva sú povahové a názorové nezhody účastníkov.

Hmotnoprávnymi podmienkami pre nariadenie striedavej starostlivosti kumulatívne sú, ak obidvaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať, obidvaja rodičia majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem (nemožno nariadiť striedavú starostlivosť v prípade, ak o ňu nemajú záujem obaja rodičia, teda proti vôli rodiča, ktorý sa o dieťa starať osobne nechce a žiada len o právo styku s dieťaťom), je to v záujme dieťaťa a budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. V danom prípade súd prihliadol na dohodu rodičov, vyjadrenie samotného maloletého N., ktorý žiadal byť zverený do striedavej osobnej starostlivosti, ako aj závery znaleckého posudku, keď sú splnené všetky zákonné podmienky pre takéto rozhodnutie. Obaja rodičia majú vytvorené podmienky pre starostlivosť o maloletého, obaja majú záujem o osobnú starostlivosť o maloletého a je to i v záujme maloletého, ktorý sa striedavej starostlivosti dožaduje (v súčasnosti viac času trávi u otca, s čím matka vyjadruje súhlas do doby zlepšenia vzťahov maloletého s matkou.) S poukazom na uvedené rozhodol súd o zverení maloletého do striedavej starostlivosti oboch rodičov tak, aby sa títo rovnakou mierou podieľali na jeho výchove a vývine a súd vzhľadom na rovnaký pomer starostlivosti výživné neurčil.

Podľa § 148 ods. 1 O. s. p. súd zaviazal účastníkov pomerne na zaplatenie trov konania štátu titulom znaleckého po odrátaní zložených preddavkov, keď nemožno konštatovať úspech niektorého z účastníkov konania. O trovách konania rozhodol súd podľa § 144 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odporca prostredníctvom právnej zástupkyne, v časti o rozvode manželstva, o striedavej starostlivosti a v časti o náhrade trov konania štátu (vo výrokoch I., II. a VIII.) a zároveň navrhol rozsudok súdu prvého stupňa doplniť aj o ďalšie výroky. Odporca počas konania neustále nesúhlasil s rozvodom manželstva účastníkov konania, jeho postoj bol a

je nemenný, má za to, že navrhovateľka sa manželstvo ani nepokúsila a ani nepokúša zachrániť. V konaní produkovala dôkazy, ktorými sa snaží vytvoriť obraz o tom, že rozvrat manželstva je aj v záujme maloletého syna, ako aj odporcu a snaží sa ho prezentovať ako agresívneho. Na jednej strane teda navrhovateľka opakovane poukazuje na ňou podávané oznámenia, ktoré boli riešené v rámci priestupkových konaní a doposiaľ neboli právoplatne skončené (čiže nie je možné ich zohľadňovať), na druhej strane navrhovateľke údajne ňou popisované neadekvátne správanie odporcu jej neprekáža v tom, aby súhlasila so striedavou osobnou starostlivosťou oboch rodičov. Odporca považuje za účelové predloženie listinných dôkazov navrhovateľkou na ostatnom pojednávaní 25.6.2015, pričom tieto boli iba stručne oboznámené a odporca sa nemal možnosť k nim náležitým spôsobom vyjadriť. Odporca preto týmto vyjadruje svoj zásadný nesúhlas s navrhovateľkou vyprodukovanými dôkazmi ako aj ňou tvrdenými skutočnosťami, ktoré považuje za klamstvá a následne má za to, že ak ich súd pri svojich úvahách smerujúcich k rozhodnutiu o rozvoде manželstva účastníkov konania použil, na tieto nemalo byť prihliadnuté a súd mohol vychádzať iba z nesporných tvrdení oboch účastníkov konania a nie z jednostranných a účelových listinných dôkazov a tvrdení navrhovateľky. Tento postup odporca považuje za mu odnímajúci právo konať pred súdom a tiež aj nárok na zákonne a riadne odôvodnené rozhodnutie. K odvolaniu odporca pripojil vyhotovené vyjadrenia a stanoviská ním vlastnoručne podpísané.

K odvolaniu proti výroku o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov odporca uviedol, že táto musí byť modifikovaná, nakoľko pri prechode starostlivosti oboch rodičov, kedy podľa dohody mal byť maloletý prevzatý jedným z rodičov o 16.00 hod. a odovzdaný do školského zariadenia o týždeň o 8.00 hod., by sa mohlo stať v deň odovzdávania, v stredu, že by zostal maloletý bez akejkoľvek starostlivosti od 8.00 hod. do 16.00 hod. čo je neprípustné. V tomto smere je výrok o striedavej starostlivosti, konkrétne režim prechodu starostlivosti nesprávny, nezákonný v rozpore so záujmom maloletého syna. Od ostatného pojednávania sa situácia zmenila, navrhovateľka sa presťahovala do obce V. a maloletého znovu berie so sebou na nočné zmeny, čo je pre maloletého neprijateľné a v rozpore s jeho zdravým vývinom. Preto odporca trvá na tom, aby bol rozsudok doplnený o výrok, že v prípade nočnej zmeny navrhovateľky, je navrhovateľka povinná v prípade, že maloletý bude v tom čase v jej starostlivosti, odovzdať maloletého syna pred začatím nočnej zmeny o 18.00 hod. odporcovi, pričom maloletý bude v starostlivosti odporcu do ďalšieho dňa do 8.00 hod. Súd tiež nerozhodol o tom, ktorý z rodičov bude poberať rodinné prídavky a ktorý daňový bonus, v tomto smere je tiež rozsudok potrebné doplniť. Odporca navrhuje, aby súd rozhodol tak, že rodinné prídavky bude poberať navrhovateľka daňový bonus odporca. Odporca sa odvolal aj proti výroku o povinnosti zaplatiť trovy štátu, pretože táto časť odôvodnenia rozsudku je nepreskúmateľná. Vzhľadom na uvedené odporca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a návrh navrhovateľky na rozvod manželstva zamietol a zrušil aj všetky ostatné časti tohto rozsudku.

V prípade, ak by odvolací súd napadnutú časť rozsudku súdu prvého stupňa v časti rozvodu manželstva potvrdil, v časti úpravy práv a povinností k maloletému N. odporca navrhol, aby odvolací súd z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), c), d) a f) rozsudok zmenil tak, že v bode II. zmení režim odovzdávania maloletého a to v zmysle dohody z pojednávania vždy o 16.00 hod. v stredu, doplní nové výroky o povinnosti navrhovateľky v prípade nočnej zmeny a to v prípade, že maloletý bude v tom čase v jej starostlivosti odovzdať maloletého pred začatím nočnej zmeny o 18.00 hod. odporcovi, pričom maloletý bude v starostlivosti odporcu do ďalšieho dňa do 8.00 hod. Rodinné prídavky bude poberať navrhovateľka a daňový bonus odporca. Súd náležite rozhodne o trovách štátu.

K odvolaniu odporcu sa vyjadril kolízny opatrovník podaním doručeným 18.8.2015. Vo vyjadrení uviedol, že súhlasí s návrhom otca, aby bol rozsudok súdu prvého stupňa zmenený, tak že otec maloletého bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý nepárny týždeň v roku a matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť maloletého každý párny týždeň v roku počnúc stredou od 16.00 hod. a končiac stredou o 16.00 hod. K zmene návrhu, aby matka odovzdávala dieťa pred nočnou zmenou otcovi kolízny opatrovník uviedol, že podľa zákonníka práce má matka právo na to, aby jej zamestnávateľ neurčoval nočné zmeny a preto kolízny opatrovník navrhol rozsudok súdu v časti striedavej starostlivosti o dieťa potvrdiť. Rozhodnutie o rozvoде manželstva a trov štátu ponechal na úvahe odvolacieho súdu.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka podaním doručeným súdu 28.8.2015 a podaním doručeným súdu 11.9.2015. Vo vyjadrení uviedla, že na rozvoде manželstva trvá, k podaniu návrhu na rozvod ju viedol dlhoročný stres, psychické a ekonomické týranie a ponižovanie zo strany odporcu. Jej postoj je nemenný. Navrhovateľka súhlasila s doplnením nového výroku týkajúceho sa povinnosti

navrhovateľky v prípade nočnej zmeny v prípade, že maloletý bude v tom čase v jej starostlivosti, odovzdať maloletého pred začatím nočnej zmeny odporcovi. Vzhľadom na to, že navrhovateľke nočná služba začína o 17.30 hod. je potrebné, aby bol maloletý odovzdaný otcovi pred začatím nočnej zmeny o 16.00 hod., pričom maloletý bude starostlivosti odporcu do nasledujúceho dňa do ôsmej hodiny. Navrhovateľka súhlasila tiež so zmenou odovzdávania maloletého syna, avšak nie v stredu o 16.00 hod. z dôvodu, že pracuje do 17.30 hod. ale navrhla, aby sa zmenil režim odovzdávania maloletého N. o 18.00 hod. v piatok. Matka rovnako súhlasila s doplnením výroku, aby rodinné prídavky poberala navrhovateľka a daňový bonus si uplatňoval odporca.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods.1 O.s.p.), oprávnenou osobou účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201, 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ podľa obsahu použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p), preskúmal napadnuté rozhodnutie v časti rozvodu v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), v časti starostlivosti súdu o maloleté dieťa nielen obsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne v časti o rozvod manželstva a v časti o povinnosti účastníkov zaplatiť trovy konania štátu. Súd čiastočne zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, pretože matka maloletého s navrhovanými zmenami otca maloletého súhlasila.

Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa riadne zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie spornej otázky rozvodu a náhrady trov konania štátu (čo bolo predmetom odvolacieho konania) a pretože v celom rozsahu súhlasí i s jeho právnymi závermi vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže vyhovieť odvolateľovi.

Podľa § 23 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1, 2 cit. zák. o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

O veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

Na návrh navrhovateľky súd prvého stupňa manželstvo účastníkov rozviedol s poukazom na to, že manželia už viac ako dva roky nežijú manželským životom, navrhovateľka sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala a obnovenie manželského spolužitia vylučuje, pre vážne názorové nezhody medzi účastníkmi. Odporca ju neustále kritizoval, spochybňoval jej starostlivosť o dieťa a domácnosť, vytykal jej finančnú závislosť na ňom po narodení dieťaťa a to aj pred dieťaťom, fyzicky ju napadol. Zo strany navrhovateľky došlo k odcudzeniu, stratila k manželovi citový vzťah, ide o dlhodobú záležitosť. Súd uzavrel, že navrhovateľku nemôže nútiť obnoviť manželské spolužitie s odporcom a zotrvať v tomto zväzku proti jej vôli. Vzhľadom k tomu, že manželstvo je tak len formálnym zväzkom účastníkov, manželstvo rozviedol.

Odporca v odvolaní namietal, že nesúhlasil s rozvodom manželstva, jeho postoj bol a je nemenný, má za to, že navrhovateľka sa manželstvo ani nepokúsila a ani nepokúša zachrániť. V konaní produkovala dôkazy, ktorými sa snaží vytvoriť obraz o tom, že rozvrat manželstva je aj v záujme maloletého syna, ako aj odporcu a snaží sa ho prezentovať ako agresívneho. Navrhovateľka opakovane poukazuje na ňou podávané oznámenia, ktoré boli riešené v rámci priestupkových konaní a doposiaľ neboli právoplatne skončené (čiže nie je možné ich zohľadňovať), ale na druhej strane navrhovateľke údajné ňou popisované neadekvátne správanie odporcu jej neprekáža v tom, aby súhlasila so striedavou osobnou starostlivosťou oboch rodičov. Odporca považuje za účelové predloženie listinných dôkazov navrhovateľkou na ostatnom pojednávaní 25.6.2015, nemal možnosť sa k nim riadne vyjadriť, čím mu bolo odňaté právo konať pred súdom.

Nie je možné súhlasiť s názorom odporcu, že by súd nedodrжал procesný postup v konaní a neumožnil odporcovi vyjadriť sa k vykonaným dôkazom na pojednávaní 25.6.2015. Zo zápisnice súdu nevyplýva, že by odporca, resp. jeho prítomný právny zástupca žiadali pojednávanie odročiť z dôvodu, aby sa mohli vyjadriť k vykonanému dokazovaniu na pojednávaní 25.6.2015. Napokon odporca sa k jednotlivým dôkazom (profesnému hodnoteniu navrhovateľky zo dňa 22.6.2015, psychologickému správaniu zo dňa 22.6.2015, k čestnému vyjadreniu jeho dcéry R. T. zo dňa 20.6.2015, čestnému prehláseniu N. R. zo dňa 17.9.2014, čestnému prehláseniu B. L. zo dňa 24.9.2014) vyjadril osobitne ku každému z dôkazov a svoje písomné vyjadrenia pripojil k podanému odvolaniu. Z obsahu vyjadrení odporcu k jednotlivým dôkazom ale aj z obsahu spisu a celkového postoja odporcu k navrhovateľke a k jeho návrhom na riešenie problémov, súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že manželstvo je hlboko rozvrátené a príčinou rozvratu manželstva je rozdielnosť názorov na riešenie všetkých vzniknutých životných situácií. Aj keď odporca spochybnil skutočnosť, že by rozdielnosť názorov mohla viesť k rozvodu manželstva, pretože každý človek je iný a rozdielnosť názorov je úplne bežná vec, vyskytujúca sa v každodennom živote. K uvedenému je však potrebné dodať, že medzi účastníkmi existuje úplne odlišné vnímanie prežitých situácií a ak následne potom na tieto situácie reagujú svojimi názormi, tieto sa diametrálne odlišujú. V ich hodnotení situácií a názoroch na ne sa počas celého konania nevyskytla zhoda (okrem jediného momentu, kedy sa dohodli na striedavej starostlivosti o syna). Navrhovateľka za jednotlivé konania odporcu (v spise bližšie špecifikované) podala na odporcu niekoľko trestných oznámení. Odporca vždy poukazoval na to, že nie je možné na tieto trestné oznámenia prihliadnuť, pretože nebol právoplatne za žiaden skutok odsúdený. Zároveň však odporca jeho jednotlivé skutky vysvetľoval, svoje konanie obhajoval, vo svojom konaní nevidel žiaden problém, ale naopak navrhovateľku obviňoval z nesprávneho postupu s cieľom vzbudiť pred súdom dojem o jeho agresivite. Odporca v podaní priloženom k odvolaniu (ale aj v iných podaniach) opisuje jednotlivé udalosti približne od septembra 2014 do leta 2015 a zo svojho uhla pohľadu svoju osobu prezentuje ako človeka, ktorý sa vždy snažil pre rodinu robiť len dobro, opisuje, ako sa pričínil o to, že ich rodina má niekoľko nehnuteľností, podrobne opisuje, ako sa staral o dcéru R., až kým ako maloletá neodišla bývať k svojmu priateľovi, ako sa vždy staral a stará o maloletého N., ako sa vždy snažil s navrhovateľkou o všetkom dohodnúť, ale navrhovateľka je tá, ktorá žiadne dohody nerešpektuje, koná svojvoľne, vopred svoje konanie odporcovi neoznamuje, nevie viesť partnerský život, nevie sa prispôbiť, je sebecká, má silné sklony klamať, nie je schopná sebakritiky, má svoj rozvodový team, ktorý jej radí ako zvaliť vinu za rozpad manželstva na odporcu, preto bola viackrát na polícii kde udala klamstvá a nezmysly, je manipulátorka, neustále klame svoju dcéru R. a manipuluje ňou.

Z vyššie uvedeného vyplýva, ako úplne rozdielne obaja účastníci vnímajú jednotlivé životné situácie, v ktorých sa ocitli. Navrhovateľka je presvedčená, že konanie odporcu v konkrétnych prípadoch napĺňa znaky priestupku, resp. trestného činu, má z jeho konania strach a obavu, preto podáva trestné oznámenia. Odporca odmieta, že by sa správal nevhodne za dôležité považuje, že za žiaden priestupok, resp. trestný čin nebol uznaný vinným. Odporca za všetky problémy, nedostatky, nezhody obviňuje navrhovateľku, o sebe nepochybuje, zo žiadneho z jeho podaní nevyplýva, že by počas ich manželstva urobil nejakú chybu, alebo by bol zodpovedný za akýkoľvek problém. Navrhovateľka naopak, svoje pochybenia pripúšťa, odmieta ustupovať v názorových nezhodách odporcovi. V takejto situácii je možné dospieť k záveru, že účastníci si absolútne nerozumejú, ich názorové nezhody sú neprekonateľné, nevedia nájsť zhodu v zásadných veciach, čo je pre každé fungujúce manželstvo podstatné. Za rozvrat manželstva zodpovedajú obaja rovnako.

V súlade s citovaným ustanovením § 23 ods. 3 súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19. Tak, ako už súd hore uviedol rozvrat manželstva je hlboký, pretože manželia spolu nežijú, nie sú si verní (navrhovateľka priznala svoju neveru), vzájomne nerešpektujú svoju dôstojnosť (ak by odporca rešpektoval dôstojnosť navrhovateľky, nevyjadroval by sa o nej ako o sebeckej, so silným sklonom klamať, nesebakritickej a silnej manipulátorky), nepomáhajú si vzájomne, nestarajú sa spoločne o dieťa a nevytvárajú zdravé rodinné prostredie, o veciach týkajúcich sa rodiny nerozhodujú manželia spoločne, nevedia sa dohodnúť na ničom. Na striedavej starostlivosti sa síce dohodli, ale z podaní oboch rodičov je zrejmé, že dohodu nedoržávajú.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej manželstvo účastníkov rozviedol je vecne správne a s použitím § 219 ods. 1 rozsudok v tejto časti potvrdil.

Keďže rozsudok v časti o rozvoze bol vecne správny, bolo povinnosťou súdu rozhodnúť aj o zverení maloletého N. do osobnej starostlivosti rodiča. V prejednávanej veci sa rodičia napokon dohodli (po vykonanom znaleckom dokazovaní) na striedavej starostlivosti. Otec namietal, že odovzdávanie a preberanie maloletého syna v stredu na začiatku vyučovania nie je správne upravené, pretože v prípade, ak by sa školské vyučovanie neuskutočnilo, N. by mohol ostať bez starostlivosti, preto navrhol odovzdávanie a preberanie syna v stredu o 16.00 hod. Matka maloletého so zmenou súhlasila, ale uviedla, že zvykne byť v práci dlhšie ako do 16.00, preto navrhla preberanie a odovzdávanie dieťaťa v piatky o 18.00 hod. Z akého dôvodu navrhla syna odovzdávať a preberať v piatky matka žiadnym spôsobom neodôvodnila, preto odvolací súd vyhovel námietke matky a s prihliadnutím k jej pracovnému času zmenil preberanie a odovzdávanie syna v stredu o 18.00 hod. Odvolací súd v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa zmenil s poukazom na § 220 O.s.p.

Matka rovnako súhlasila so zmenou petitu rozsudku o uloženie jej povinnosti odovzdať dieťa do starostlivosti otca počas jej nočných zmien s prihliadnutím k jej pracovnému času a tiež súhlasila s tým, že ona bude poberať rodinné prídavky a otec si bude uplatňovať daňový bonus, preto odvolací súd navrhované výroky rozsudku doplnil a tým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa.

Odporca v odvolaní namietal správnosť výroku o náhrade trov konania štátu, pre jeho nepreskúmateľnosť. Výrok súdu o povinnosti účastníkov konania, každého z nich zaplatiť náhradu trov konania štátu v sume 101,18 eura je vecne správny a podľa názoru odvolacieho súdu aj správne, aj keď stručne odôvodnený. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 9.4.2014 č. k. 16P/89/2013 - 35 vo veci nariadil znalecké dokazovanie a obom účastníkom zároveň uložil povinnosť zaplatiť preddavky na znalecké dokazovanie vo výške 150 eur. Odporca preddavok zaplatil 22.4.2014 a navrhovateľka 9.5.2014. Po vypracovaní znaleckého posudku znalkyňou súd uznesením zo dňa 30.10.2014 č. k. 16P/89/2013-64 priznal znalkyni vyúčtované znalečné vo výške 502,36 eura, pričom jej ho vyplatil zo zaplatených preddavkov vo výške 300 eur a vo zvyšnej časti 202,36 eura zo štátnych rozpočtových prostriedkov súdu. Uznesenie si riadne prevzali právní zástupcovia účastníkov konania. Štátu tak vznikli zaplatením časti znalečného vo výške 202,36 eura trovy, ktoré podľa rozhodnutia súdu boli povinní zaplatiť obaja účastníci každý v jednej polovici, po 101,18 eura, podľa § 148 O.s.p., keď nebolo možné konštatovať úspech žiadneho z účastníkov.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd preto vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania štátu, s použitím § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania sa rozhodlo s poukazom na ust. § 224 ods. 1 s použitím ust. § 144 O.s.p.

Tento rozsudok bol prijatý v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.